

OŚWIECIĆ SIĘ (25) *vb pf*

się (16), sie (9).

-ś- (15), -f- (8), -fz- (2); -ć- (22), -cz- (2), -c- (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w oświecić).

inf oświecić się (1). \diamond *fut* 3 sg oświeci się (8). \diamond 3 *pl* oświecą się (1). \diamond *praet* 3 sg *f* oświeciła się (7). *n* oświeciło się (2). \diamond 3 *pl* *subst* oświeciły się (1). \diamond *imp* 2 sg oświeć się (4). \diamond *con* 3 sg *f* by się oświeciła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. oświecić.

1. *Stać się jasnym; illuminari PolAnt, Vulg; elucescere PolAnt* (9) : Gdyć sie tędy ofwieci gmách/ Pomył pilnie ná przyłzły łtrách. *RejZwierc* 236v.

oświecić się od czego (4): *PatKaz III* 97; *RejPs* 143; *BudNT Apoc* 18/1; A Potymem widział drugiego ániolá shtëpuiącego z niebá/ máiącego moc wielką: y oświeciłá fię ziemiá od iáfności iego. *WujNT Apoc* 18/1.

oświecić się czym (2): nyetylko duffa ale y czyalo yey [*Maryi*] bofkyey fzwyatlofzczy yałnofzczyą ofzwyeczyło fyą *PatKaz III* 97; *RejAp* 108v.

W przen (3) : nie może być znácznieyfsze á iáfnieyfsze święte imię iego [*Boga*]/ iedno gdy sie ofwieci á záfarbuie krwią niewinną męczennikow iego *RejAp* 108v.

Fraza: bibl. »aż się dzień oświeci« (2): Ktemu mamy namocnieyfsze słowo prorockie/ ktorego pilnując dobrze czynić ie/ iáko kágáncá świeącego ná ciemnym mieyfcu/ aż fię dzień oświeci [*usque quo dies elucescat*] (*marg*) To ieft Kryftus słońce fpráwiedliwóci okaże fię w zupełney swoiey światłości. (-)/ a iutrzenká wzeydzie w fercách wálznych. *BibRadz 2.Petr* 1/19; *BudNT 2.Petr* 1/19.

2. *Zapalić się, zajaśnieć; circumfulgere, refulgere PolAnt, Vulg; allucere Vulg* (8) : A oto Anioł Páńki przyzedł/ á iáfnóć fię oświeciła w ciemnicy *BibRadz Act* 12/7; *WujNT Act* 12/7.

oświecić się około kogo (2): gdy [*św. Paweł*] iuż był blifko Damáłzku/ tedy z prędká oświeciłá fię około niego światłość z niebá. *BibRadz Act* 9/3; *WujNT Act* 22/6.

oświecić się na czym (1): Alluxerunt corruscationes tuae orbi terrae [...]. Oświeciło sie błyskanie twoie na fwiecie *WróbŻołt* 76/19.

W porównaniach (2): iż fpráwiedliwość człowieká cnotliwego ofwieci sie nad nim iáko słońce *RejPos* 20; á prawdá święta záwždy iáko słońce ofwiecić sie musi *RejZwierc* 84.

W przen (1) : Ale prośfym [...] aby fię iego [*Boga*] prawda vnas ofwieciła *SeklKat Sv*.

3. *Zmienić się, dokonać w sobie przemiany wewnętrznej* (7) : *Leop YY4v*; *SkarJedn* 8 [2 r.]; Wítań oświeć fię Ieruzálem/ mowi Izáiafz/ bo przyłzłá światłość twoiá *SkarKaz* 516a.

oświecić się z czego [= dzięki czemu] (1): Ktemu náuká y rozum twoy prędzey sie z tych żywotow oświeci *SkarŻyw* A3.

Szereg: »oświecić się i odmienić« (1): Dobrzy máiąc dufsze iuż świetne/ ciáłá też z dufsz fię oświecą y odmienia. *SkarKaz* 6b.

W przen (1) : Oko/ powiáda [*św. Efrem*]/ wiáry gdy fię w fercu czyiem iáśnie oświeci na báranká Bożego/ fzczerze pátrzy *SkarŻyw* 119.

4. *Nabrać blasku, rozjaśnić się, lepiej widzieć (1)* : [Jonatan] kofztował miodu/ y oświeciły fie iego oczy [et illuminati sunt oculi eius Vulg 1.Reg 14/29] BielKron 64v; [widzieliście łami że fie oświeciły oczy moje [quia illuminati sunt oculi mei]: dla tego zem vkuśił trochę miodu tego WujBib 1.Reg 14/29].

Synonimy: 1. objaśnić się; 2. zapalić się; 4. rozjaśnić się.

Formacje współrdzenne cf ŚWIECIĆ.

MMk